УКАЗ

попечителству финансије.

Уверивши се о необходимој потреби установити званије правителственог фишкала, који ће у свим парничним догађајима право правителства код надлежни судова бранити, као и именом правителства парнице подизати, Ја сам, у следству представленија попечителства финансије од 31 Декемврија пр. год. П. № 2417 Совјету учињеног, у согласију са Совјетом рјешио, да се званије правителственог фишкала, кбг ће дужност бити у сваком догађају права правителствена по упутствованију попечителства финансије са годишњом од 600 талира платом и подвозом, кад би лице на исто поставити се имајуће по правителственом дјелу по ради обране правителственa права у окружија к судовима ишло, установити.

Рјешеније ово сообштавајући попечителству финансије препоручујем му да оно Указ овај у дјејство приведе.

В. № 71.
18. Февруарија 1842.
у Београду.

МИХАИЛ М. ОБРЕНОВИЋ с. р.,
КЊАЗ СРБСКИ.

Представник књажевски и попечитељ иностраних дјела, генерал-мајор и кавалер
Ђорђе Протић с. р.

МИХАИЛ М. ОБРЕНОВИЋ,

КЊАЗ СРБСКИ.

СА СОГЛАСИЈЕМ СОВЈЕТА ОПРЕДЈЕЛИЛИ СМО И ОПРЕДЈЕЉУЈЕМО

УРЕДБУ

о

побољшању стања мирскога свештенства.

Да би се досадашње стање нашега мирскога свештенства по могућству побољшало, и тим учинило, да свештеници, пошто ће безбрижније моћи живити, од сад како у сопственом свом образовању више напредују, тако се и нравственом и душеспасавајућем стању народа, ког су пастири и учитељи, озбиљније и с пожеланим успјехом старају, следујуће по преслушанију мњенија Господина Архи-Епископа и Митрополита, преко попечителтва просвјешченија изјављеног, за ово време опредјељујемо.

1. Да се Парохије без праве потребе нигди не умножавају, а оне, које постоје, или које по числу народа и мјестни обстојателства постојати морају, да се колико се боље може регулирају.

2. Да се у свакој тако регулираној Парохији пронађе згодно мјесто, на коме се или већ повеће и живље село налази, или гдје ће се таково по свој прилици с примирителним судом, с црквом и школом лако и добро моћи начинити, на на њему да се о труду и тропку свију Парохијана

за парохијалног свештеника сагради по плану један дом са две собе, једним ћилером и кујном, и к тому једна кошара.

Но ако би која Парохија волу имала, за свога свештеника већу од такове и пространију кућу начинити, то јој се она ни у чему неће кратити.

У оним Парохијама, у којима свештеници слаба своја обиталишта имају, или у којима ји они још никако немају, дужни ће бити њини Парохијани одма предузети, да им преписани дом начине; а онде гдје Пароси неболе куће имају, те у њима могу и оне да живу, да се грађење парохијални домова одложи, док се потреба за ове не укаже.

3. Уз сваки Парохијални дом даће се за авлију и за башчу и једно јутро земље, имајуће по постојећој законој одредби, 1600 четвороуголни фати.

4. Парохијани дужни ће бити домове, које ће они за своје свештенике подићи, у добром стању одржавати, осим чистоће, ситни поправки, као прозора, пећи, кључева и тим подобна и кречења, о чему ће се сами свештеници морати старати.

5. У свакој Парохији одлучиће и дати Парохијани свом свештенику осим јутара или дана орања земље, које ливаде, које њиве.

Но ако би која Парохија и више такове косанице и оранице земље свом Пароху хтела дати, и то да јој буде слободно учинити.

Парохијани ће ту земљу или куповану или од какове алије, или међусобним прилогом, или крченином. најпосле како они најбоље могу и знаду набавити.

Све Парохије да се придржавају о тој се земљи старати и до три године дана да буде у свима одређена чиста и предана.

6. Како сви за свештенике изграђени домови тако и ове земље припадлежаће Парохијама, по чему ће се Парохијалне и називати.

Будући да ће даклe после смрти једнога пароха други, његов прејемник у дому парохијалном обитавати и парохијалну земљу на своју полузу обрабoтавати, то ће сваког Пароха природна дужност бити, да се за живота свог по тим предметима постара за своју фамилију.

7. Пароси ће се наплаћивати за њино чинодејствоване у напредак по следујућој табели.

ОПРЕДЕЛЕНИЈЕ НАПЛАТЕ СВЕШТЕНИКА ЗА ЊИНО СВЕШТЕНОДЈЕЈСТВИЈЕ.

ЧИСЛО		ТАЛИРА	ИМАШНИКА	ЧАСИЋ ГРОША	ЧАСИЋ ПАРА
1	За знамење			1	
2	„ крштење у име добровољна дара чараше, или на место њи		1		
3	„ испит од дјевојачког дома, гдје се исти обично сврши је		1		
4	„ печат протојереју		2		
5	„ венчање од имућнији	1	1		
6	„ венчање од имањем средњи људи	1			
7	„ венчање од имањем сиромашни		3		
8	„ свечарско с предходећом водицом		1		
9	„ водоосвјашчење кад се свештеник парочито због тог позове		1		
10	„ водоосвјашчење цјело уа частни пост			1	
11	„ проношење Богојавленске водице, колико се досети може, као и за проношење водице у остала три поста, што ко даде				
12	„ молитву велику		2		
13	„ молитву малу		1		
14	„ јелеосвјашчење	1	1		
15	„ јелеосвјашчење од сиромашни		3½		
16	„ литију обштествену са свршењем у очи дана заветине обштинске прописаног бдења, на сами дан с ношењем крста, водоосвјашчењем и прикључним к тому по обстојателствама благопотребним прошењима на				

ЧИСЛО		ХАЛПРА	ЦВАНЦИК	ЧАРШ. ГРОША	ЧАРШ. ПАРА
	дом за добровољну свештенику писанију . .				20
17	За велико опело од лица прве класе т. ј. имућнији	1	3		
18	„ велико опело од лица друге класе средње имући	1			
19	„ велико опело од сиромашни		3		
20	„ мало опело од домова прве класе	1			
21	„ мало опело од домова друге класе		4		
22	„ мало опело од домова треће класе		2		
23	„ опело са свим убоги не узима се ништа . . .				
24	„ парастос		1½		
25	„ прекаду над кољивом за упокојене			1	
26	„ читању на задушницама				20
27	„ пратњу до гробља на сваког свештеника колико се њи осим Пароха захтева као и на Ђакона		3		
28	„ читање једног столца Евангелија	1			
29	„ читање псалтира	1			
30	„ бир, од главе по 12 ока у житу				
31	„ бир у варошима од главе		1½		

А у којима варошима земљедјелци не би могли у новцу бир дати, онде да га и они, као и сељани, по 12 ока у житу измирују.

8. У предмету овога куплења бира по потреби поступаће се по гласу Указа од 21. Јулија 1839. год. № 1516.

27. Марта 1842. год.
у Бјеограду.

МИХАИЛ М. ОБРЕНОВИЋ с. р.,
(*М. П.*) КЊАЗ СРБСКИ.

Књажески представник и попечитељ иностранх дјела, генерал-мајор и кавалјер
Ђорђе Протић с. р.,

За предсједателя, член Совјета, генерал-мајор, кавалјер
(*М. П.*) **Милета Радојковић.**

Главни секретар Совјета
Јован Стејић с. р.

МИХАИЛ М. ОБРЕНОВИЋ

КЊАЗ СРБСКИ

СА СЪГЛАСИЈЕМ СОВЈЕТА ОПРЕДЈЕЛИЛИ СМО И ОПРЕДЈЕЉУЈЕМО

У Р Е Д Б У

О

СРБСКОМ ПРИРОЂЕЊУ И О ОДПУШТАЊУ СРБА ИЗ ЊИНОГ ОТЕЧЕСТВА

I.

О прирођењу страни у Србији.

Член 1. Сваки страни, који жели у Србији природити се или участником права и дужности отечествени Срба постати, дужан ће бити, писмено се поради тога пријавити код начелничества оног округија, у ком је намислио живити.

Чл. 2. Ако би се странац најпре с тим потраживањем таковом начелничеству пријавио, да му оно увјерење да, да ће он, ако закони одпуст од државе, које је подајник, донесе, доиста качество синова нашег отечества подпуно получити, и тим се у овом природити; то ће оно пре свега дужно бити о том се добро увјерити, је ли исти странац човек доброга владања и има ли довољно имања и начина да може у нашој земљи живити?

А зато ће началичество правилно потражити од њега касателне писмене и поуздане атестате, и само ако он таковe због особити препона није могао добити, примиће и сведочбу о том познати му поштени људи.

Чл. 3. Дозна ли тако началичество, да ће страни, као човек освједочено добар и или имућан или вјешт и способан